

De auteur aan het woord over hoe het begon en hoe het nog steeds is...

In 1997 werd ik door een correspondent van familieblad Terdege benaderd met de vraag of ik mijn belevenissen als politieagent in columnvorm wilde weergeven in het blad. Ik ben toen gaan schrijven onder pseudoniem: Herman Dad.

Ja, onder pseudoniem, want stel je voor dat de lezers de stukjes niet leuk zouden vinden...

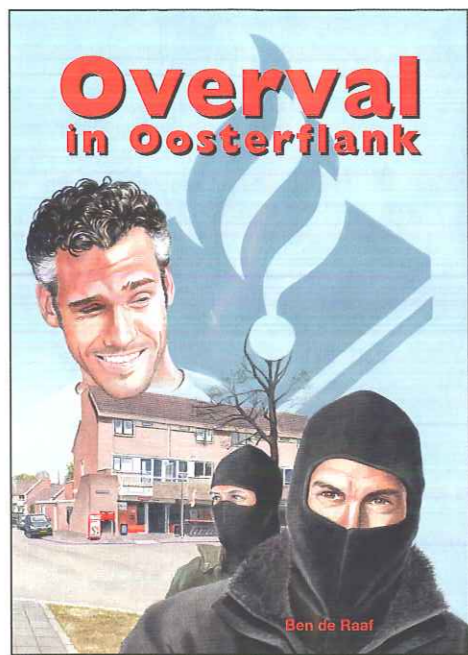
In 1999 verschijnt uitgever Mes op de stoep. Na een diepgaand rechercheonderzoek heeft hij de schrijver van de veertiendaagse columns in Terdege weten te vinden. Hij weet me te boeien met zijn idee om de Terdegecolumns in boekvorm uit te geven. Zo verschijnt in 1999 "Op surveillance" deel 1 van ene Herman Dad.

De uitgever wil graag een kinderboekje van mijn hand uitgeven. Eerst sta ik daar wat aarzelend tegenover. De Terdegecolumns zijn geschreven op basis van eigen ervaringen, maar een kinderboek...

Het wordt uiteindelijk een kerstkindboek voor 8-10 jarigen.

De corrector van het boekje merkt op dat "die de Raaf goed schrijven kan."

Dit is voor Mes de aanleiding om me te stimuleren om te gaan schrijven voor de doelgroep rondom 12 jaar.

En nieuw deel in de bekende politie serie van Ben de Raaf over rechercheur Roel en zijn vrouw Ingrid.

Na enig nadenken kom ik tot het volgende concept. Een boek voor jongens en meiden. Een jonge politieagent als hoofdpersoon. Een meisje waar hij verking mee krijgt. Een gebeurtenis waar ik op één of andere manier mee te maken heb (gehad.)

Herkenbare plaatsen, in een bekende omgeving. Sommige stereotypen in plaats of persoon komen steeds terug.

De titels moeten rijmen of allitereren. Het is een concept wat aanslaat.

Toen ik nog een kind was, las ik de boekjes van Bob Evers. Ook daar waren de titels alleen al een feest. "Pyjamarel in Panama," bijvoorbeeld. Zo'n titel is op zich al een succes.

Tenslotte, het succes van de serie (ik had nooit gedacht dat het er zoveel zouden worden) is mede te danken aan de prachtige illustraties van Adri Burghout. De combinatie van de genoemde factoren blijken een succes te zijn!

De verhalen voor de politiserie zijn ieder jaar een verrassing. Soms wordt een verhaal me in de schoot geworpen. Dit was het geval bij "Rare lading voor het Lage Land."

De eigenaar van Verdi import BV vertelde mij het verhaal van de inval van het arrestatieteam in zijn bedrijf. Ik zag er meteen een verhaal in. Het verhaal moet echter wel in de omgeving van Rotterdam – Oost spelen, omdat daar het werkterrein van Roel en zijn chef inspecteur van Buuren is. Vandaar de link van Barendrecht naar het Lage Land.

De Overval in Oosterflank op de supermarkt Coop vond in 2008 plaats.

De supermarkt is eigendom van een echtpaar uit onze gemeente.

De overval was er één uit een hele serie. De dader van de overval is een oude bekende van me uit mijn wijkagententijd (1990 – 1999) Hij werd opgepakt in de flat waar onze kinderen na hun huwelijk zijn gaan wonen. Kortom een aantal mensen en gebeurtenissen die schreeuwden om een verhaal. De climax is de arrestatie van de dader in de achtertuin

van Ben de Raaf over

van mijn neef Arjan.

Samengevat gaat het in de serie over echte gebeurtenissen, waar ik op één of andere manier bij betrokken was, of me bij betrokken voelde.

De kinderserie "Bardo" is er gekomen omdat mij gevraagd werd iets voor jongere kinderen te schrijven. Dat was heel iets anders. "Snuf de hond"; daar was ik vroeger heel erg van gecharmeerd.

Ik ben gaan schrijven over een afgekeurde politiehond, die terecht komt in een gezin met een tweeling. Tja, en in een gezin met jonge kinderen maak je echt van alles mee. Dat weet ik nog uit de tijd dat onze kinderen klein waren...

Kortom, een beetje hond, een beetje Raaf en een beetje humor! Daar komt vast een boek van.

